

عنوان مقاله:

تجزیه و تحلیل مدیریت بازسازی و نوسازی بافت فرسوده شهری با تاکید بر توسعه شهری

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی مدیریت و سیستم های فازی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیدمجتبی هاشمی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ساخت، ایوان کی، سمنان، ایران

مسعود احمدوند - مربی گروه عمران دانشگاه ایوانکی، سمنان، ایران

حسن صادقی - استادیار گروه عمران دانشگاه ایوانکی، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

شهرها دارای ارزش اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بالایی است. این ارزش و اهمیت در بافت قدیم شهر تهران ضرورتی انکار ناپذیر است. بافت قدیم تهران که خاستگاه اولیه شهر تهران است در زمانی مناسب ترین مکان سکونت در شهر بوده، امروزه به دلیل معضلات و مشکلات مختلف اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و کالبدی جاذبه خود را از دست داده و محل استقرار گروه های مختلف جامعه با پایگاه و منزلت اجتماعی متفاوت گردیده است. در این تحقیق سعی شده تا ضمن تدوین ضوابط و دستورالعمل های راهگشای توان تناقض ها و تضادهای نظری در برخورد با بافت را کاهش داده و برنامه ریزی را برای احیا و بهسازی و نوسازی بافت قدیم تهران استمرار بخشید و بررسی اثرات مثبت و منفی طرح های انجام شده، طرح ها و برنامه های آتی که برای بهسازی و نوسازی بافت فرسوده صورت می گیرد، بتوان از فرسودگی و تخریب بافت جلوگیری شود. بافت فرسوده، به طور عمده بخش هایی از شهر هستند که از چرخه تکاملی حیات آن جدا گشته و به شکل کانون مشکلات و نارسایی ها درآمده اند. از آنجا که نیروهای متحول ساز درون این بافت ها، قدرت و سرعت لازم برای همگام کردن خود با سایر بخش های شهر را دارا نبوده، لذا حرکتی واپس گرا را در پیش بافت فرسوده گرفته و روز به روز از گردونه پویای شهر دور می گردند. به عبارت دیگر فرسودگی یکی از مهمترین مسائل مربوط به فضای شهری است که باعث بی سازمانی، عدم تعادل، عدم تناسب و بی قواری آن می شود. برای جلوگیری از فرسودگی و احیای بافت های قدیمی طرح های مختلفی اجرا شده اند که بیشتر این طرح ها موفقیت آمیز نبوده اند، علت اصلی آن عدم مشارکت ساکنین این بافت ها در طرح های شهری بوده است. این موضوع در خصوص بافت های قدیمی و فرسوده که موضوع اصلی آن شناخت نیازهای ساکنان به منظور برنامه ریزی برای ادامه زندگی در بافت و احساس تعلق ساکنان به آن است، نسبت به پروژه های منفرد از اهمیت بالاتری برخوردار است. در پارادایم جدید مدیریت شهری، اجرای پروژه های توسعه و مشارکت شهری جایگاه خاصی یافته است. در واقع در ادبیات جدید توسعه، با توجه به اهمی نقش مردم در توسعه، از مردم به عنوان ثروت واقعی هر جامعه یاد می شود. اصطلاح تخصصی توسعه از پایین به بالا، ناظر بر نقش مشارکتی مردم است. نوسازی شهری اساساً باید توسط مردم انجام شود و دستگاه های متولی باید هدایت کننده، برنامه ریز و سازمان دهنده باشند.

کلمات کلیدی:

مدیریت بازسازی، بافت فرسوده شهری، نوسازی، توسعه شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1171804>

